

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/196/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515200076
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515200076.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej JUDr. Ivety Martinákovvej v spore žalobkyne T. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. L. č. XXX, X., zastúpenej Y. Z. C., advokátkou so sídlom B. T. nad P., P. XX, proti žalovaným : 1/ H. J., t. č. na neznámom mieste, 2/ H. X., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, 3/ Y. J. (ž. Q. T.), t. č. dedičia neznámi, 4/ Y. J. (ž. H. L.), t. č. dedičia neznámi, 5/ Y. J., t. č. nezvestný, 6/ Y. J. (ž. H. X.), t. č. dedičia neznámi, 7/ H. K., rod. J., t. č. nezvestná, za žalovaných 1/, 3/ - 7/ konajúci U. 8/ P. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní Slovenského pozemkového fondu Bratislava konajúceho za žalovaného 1/ a 3/ až 7/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 03. decembra 2015, č. k. 10C/4/2015-93 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že pozemok parc. č. XXXX - orná pôda o výmere XXXX m², parcela registra E, zapísaný na LV č. XXXX Okresným úradom B. T. nad P. - Katastrálny odbor, pre k. ú. B. X., patrí do dedičstva po nebohom P. I., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom B. X. č. XXX a po nebohej Q. I., ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom B. X. č. XXX. Žalobkyni priznal náhrada trov konania vo výške 100 %. Vychádzal zo zistenia, že dňa 23.12.1935 bola uzatvorená kúpnopredajná zmluva medzi rodičmi žalobkyne (P. I. a Q. I.) a Y. J.. Predmetom zmluvy bola lúka V. (bez udania výmery), evidovaná pod miestnym číslom B.7 vo vložke XXXX v katastrálnom území X.. Okresný súd v Trenčíne uznesením zo dňa 03.11.1963 vykonal zápis do Pozemkovej knihy do vložky č. XXXX s tým, že parcela bola vedená pod č. XXXX lúka Pod Y. (B.2) bez udania výmery. Z pozemnostného hárku č. XXX pre katastrálne územie X. z roku 1938 vyplýva, že rodičia žalobkyne okrem iného sú držiteľmi parcely č. XXXX Pod Y. o výmere XXXX m². Dňa 11.08.1943 bola spísaná rodičmi žalobkyne pred dôverníkom komisie pre zakladanie pozemnoknižných vložiek žiadosť o zápis parcely č. XXXX pre katastrálne územie X. do PKV č. XXXX, nakoľko uvedená nehnuteľnosť je mylne vedená na iných pozemnoknižných vlastníkov. V minulosti bola vedená na tejto vložke a žiadatelia uvedenú nehnuteľnosť skutočne a pokojne užívajú. V žiadosti sa uvádza, že parcela č. XXXX bola pôvodne vedená pod č. XXXX lúka pod Y.. Zo zápisnice vyplýva, že pred dôverníkom komisie sa dostavili jemu známi aktuálni vlastníci spornej parcely Y. J. a Y. J., ktorí uznali správnosť uvádzaných okolností žiadateľmi. Bolo pripojené obecné svedectvo, v ktorom sa uviedlo, že ostatní spoluvlastníci žijú na neznámom mieste a že žiadatelia, vrátane ich predchodcov, pokojne užívajú predmetnú nehnuteľnosť viac ako 32 rokov. Dňa 19.01.1944 bol obecným (notárskym) úradom osvedčené, že parcela č. XXXX je mylne zapísaná na pozemnoknižných vlastníkov Y. J., Y. J., H. J., ktorí buď zomreli alebo sa z obce vysťahovali, pričom obecný úrad má vedomosť, že popísaná nehnuteľnosť pre rok 1913 patrila do prot. č. XXXX tam vedených pozemnoknižných vlastníkov a podľa tam platných pozemnoknižných prevodov patrí terajším vlastníkom - rodičom žalobkyne. Obecné svedectvo bolo vyhotovené na základe šetrenia o môže byť použité k vložkárskej práci. Parcela č. XXXX lúka pod Y. bola vedená na PKV č. XXXX pre katastrálne územie X. sú vlastnícke údaje vedené od roku 1913 a posledný vlastnícky záznam je vyznačený dňa

08.08.1942. Z identifikácie parciel Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom, odbor katastrálny, zo dňa 18.08.2015 vyplýva, že PKV parcela č. XXXX, zapísaná v PKV č. XXXX zodpovedá E-KN parcele č. XXXX, zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. B. X.. Z rozhodnutí Štátneho notárstva v Trenčíne zo dňa 25.09.1980 a zo dňa 29.08.1985 vyplýva, že dedičom po rodičoch žalobkyne bola len žalobkyňa, pričom predmetom dedenia nebola žalovaná parcela. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh je dôvodný. V konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané, že rodičia žalobkyne pokojne a nerušene užívali E-KN parcelu č. XXXX pre katastrálne územie B. X., pričom ich dobromyseľná a pokojná držba, vrátane ich predchodcov, trvala viac ako 32 rokov. O týchto skutočnostiach svedčí pozemnostný hárok č. XXX pre katastrálne územie X. z roku 1938, obecné svedectvo zo dňa 19.01.1944, ako aj postoj pôvodne žijúcich a aktuálne vedených podielových spoluvlastníkov v Pozemkovej knihe alebo v katastri nehnuteľností. Vzhľadom k tomu, že rodičia žalobkyne zomreli a žalovaná nehnuteľnosť nebola predmetom dedenia, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Právne vec posúdil podľa § 134 ods. 1, 3, § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 7 písm. c/, § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona, práva platného do 31.12.1950 pre vydržanie, zák. č. 141/1950 Zb. a § 80 písm. c/ O.s.p.. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 7 O.s.p. tak, že žalobkyňi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie zástupca žalovaných 1/, 3/-7/ Slovenský pozemkový fond Bratislava. Dôvodil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. b/ keď ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že postup súdu je nesprávny s poukazom na ust. § 19, § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p., keď v súdnom spise sa nachádza potvrdenie Matričného úradu v X. o tom, že žalovaný 3/ Y. J. /ž. Eva T./ zomrel dňa XX.XX.XXXX, žalovaný 4/ Y. J. /ž. H. L./ zomrel dňa XX.XX.XXXX a žalovaný 6/ Y. J. /ž. H. X./ zomrel dňa XX.XX.XXXX. Bol toho názoru, že na základe týchto zistení súd prvej inštancie mal konanie zastaviť, nakoľko ide o nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania, teda nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Spôsobilosť mať práva a povinnosti, teda aj procesnú spôsobilosť stratili žalovaný 3/ dňa 30.09.1926, žalovaný 4/ dňa 30.12.1946 a žalovaný 6/ dňa 20.05.1957 a ich podiely v prejednáwanej nehnuteľnosti neprešli po ich smrti na žiadneho dediča ani na štátu titulom odúmrtie. Poukázal na rozhodnutie NS SR publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod č. 45/2003, na ďalšie jeho rozhodnutia sp. zn. 3 Cdo 78/2007, 3 Cdo 92/2004, sp. zn. 3 Cdo 78/2004, 3 Cdo 297/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co 49/2004. K právnemu posúdeniu veci uviedol, že právnym dôvodom resp. titulom, ktorý by mohol mať za následok vznik práva nemožno v žiadnom prípade považovať Obecné svedectvo, či pozemkový hárok, ktorý nie je listinou preukazujúcou vlastnícke právo, taktiež ani kúpnu zmluvu z roku 1935, nakoľko jej predmetom je úplne iná parcela. Poukázal ďalej na skutočnosť, že Slovenský pozemkový fond zastupuje v danej veci tzv. neznámych, resp. nezistených vlastníkov. V prípade nezisteného vlastníka ide o špecifický subjekt, ktorý bol zavedený do slovenského právneho poriadku na základe špeciálnych zákonov, predovšetkým zákon č. 180/1995 Z. z., zák. č. 229/1991 Zb. a zák. č. 330/1991 Zb.. V konaniach pred súdom nezistených vlastníkov zastupuje ex lege SPF a v prípade lešných pozemkov Lesy SR, š. p.. Zo samotnej právnej povahy tohto špeciálneho subjektu, ex lege definovaného nedostatkom identifikačných údajov / § 8 ods. 1 písm. c/ a d/ zák. č. 180/1995 Z. z./ priamo a logicky vyplýva nemožnosť zistenia majetkových, sociálnych, osobných, zárobkových a iných pomerov týchto subjektov. Ďalej mal za to, že v predmetnej veci sú naplnené zákonné podmienky pre aplikáciu ust. § 150 O.s.p. a sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré spočívajú najmä v osobitnom charaktere tohto súdneho konania vzhľadom na predmet súdneho sporu, osobitosť konania, voči nezistenému vlastníkovi a špecifické právne postavenie Slovenského pozemkového fondu. Špecifikum tohto súdneho konania spočíva v skutočnosti, že SPF ako zákonný zástupca žalovaných 1/, 3/ - 7/ nemal v zmysle citovaných právnych predpisov právnu možnosť uzatvoriť mimosúdnu dohodu a predísť tak vzniku súdneho sporu, a zámerom ako právnickej osoby zriadenej zákonom nebolo, aby zastupovanie neznámych vlastníkov bolo SPF, na ujmu. Tieto skutočnosti sú plne zohľadňované všeobecnými súdmi v súdnych sporoch, v ktorých SPF zastupuje v konaní nezistených vlastníkov ako podielových spoluvlastníkov. Poukázal v tejto súvislosti na uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 21C 1/2013, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/82/2015. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrh zamietne, resp. rozhodnutie zruší a konanie zastaví podľa § 104 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov neprizná náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu zástupcu žalovaných 1/, 3/ - 7/ uviedla, že s odvolaním nesúhlasí. V návrhu označila žalovaných 1/, 3/ - 7/ tých, ktorí sú ako vlastníci zapísaní na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. B. X., preto je daná ich pasívna legitímácia. Na strane týchto žalovaných musí vystupovať účastník právneho vzťahu tak, ako je zapísaný v katastri nehnuteľností. Poukázala na ust. § 13, § 8 ods. 1 písm. d/, § 16 ods. 1 písm. b/, ods. 2 a § 17 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkov. Žalovaní 1/, 3/ - 7/ sú vedení na liste vlastníctva ako „na neznámom mieste“, „nezvestný“ alebo bez uvedenia akýchkoľvek identifikačných údajov, preto mala za to, že ich zastúpenie pred súdom vyplýva priamo z vyššie citovaných ustanovení zák. č. 180/1995 Z. z.. V danom prípade sú nezistení vlastníci zastúpení zo zákona Slovenským pozemkovým fondom. Na liste vlastníctva č. XXXX v časti B je vedený pod por. č. 9 Slovenský pozemkový fond, ktorý k vlastníkom č. 1 až 8 vykonáva správu k nehnuteľnostiam. Mala za to, že nezisteným vlastníkom môže byť osoba tak žijúca, ako aj nežijúca. Zákonodarcu vytvoril osobitnú právnu kategóriu nezisteného vlastníka, aby odstránil absenciu identifikačných údajov, inak spojených s osobou zisteného vlastníka. Reštriktívnym výkladom pojmu „nezistený vlastník“ by došlo i k porušeniu ústavného práva zakotveného v čl. 20 ods. 1 Ústavy SR. Nesúhlasila ani s tvrdením odvolateľa o nesprávnom skutkovom zistení a nesprávnom právnom posúdení danej veci. Pred súdom prvej inštancie predložila všetky jej dostupné listinné dôkazy preukazujúce jej vlastnícke právo, resp. právo, aby nehnuteľnosť bola zaradená do dedičstva po rodičoch P. I. a Q. I.. Skutočnosť, že v danom prípade došlo k mylnému zápisu svedčia predložené listinné dôkazy, a to Zápisnica č. XXXX/XX spísaná na Okresnom súde O. a tiež Obecné svedectvo č. XXX/XXXX, pričom ide o listinu spísanú notárskym úradom X. a ide o hodnovernú listinu, a preto nemožno na tieto listinné dôkazy hľadieť ako na bezcenné a bezvýznamné listiny. K námietke o náhrade trov konania uviedla, že ponecháva otázku priznania, resp. nepriznania trov na úvahu odvolacieho súdu. Navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z. z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Po podaní odvolania žalobkyňou došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej len "CSP"/, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /O.s.p./, platný v čase vydania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v čase podania odvolania.

V danom prípade bolo odvolanie zástupcu žalovaných 1/, 3/ - 7/ podané dňa 18.12.2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vychádzajúc z uvedených ustanovení, s prihliadnutím na základné princípy CSP uvedené v jeho čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1, odvolací súd posudzoval dôvody odvolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p..

6. Súd prvej inštancie založil svoje vyhovujúce rozhodnutie na tom právnom závere, že bolo dostatočným spôsobom preukázané, že rodičia žalobkyne pokojne a nerušene užívali E-KN parcelu č. XXXX pre katastrálne územie B. X., pričom ich dobromyseľná a pokojná držba, vrátane ich predchodcov, trvala viac ako 32 rokov. O týchto skutočnostiach svedčí pozemnostný hárok č. XXX pre katastrálne územie X. z roku 1938, obecné svedectvo zo dňa 19.01.1944, ako aj postoj pôvodne žijúcich a aktuálne vedených podielových spoluvlastníkov v Pozemkovej knihe alebo v katastri nehnuteľností. Vzhľadom k tomu, že rodičia žalobkyne zomreli a žalovaná nehnuteľnosť nebola predmetom dedenia, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Právne vec posúdil podľa § 134 ods. 1, 3, § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 7 písm. c/, § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona, práva platného do 31.12.1950 pre vydržanie, zák. č. 141/1950 Zb. a § 80 písm. c/ O.s.p..

7. Takto vyslovený právny záver súdom prvej inštancie v danej veci odvolací súd považuje za predčasný z nasledovných dôvodov:

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa uplatňuje voči žalovaným 1/ - 8/ nárok o určenie, že nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX k. ú. B. X. v registri „E“ ako parcela č. XXXX - orná pôda o výmere X XXX m² patrí do dedičstva po neb. P. I., zomrelom XX.XX.XXXX a po neb. Q. I., zomrelej XX.XX.XXXX. V žalobe je označený žalovaný 1/ ako H. J., t. č. na neznámom mieste, žalovaný 2/ ako H. X., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. 304, žalovaný 3/ ako Y. J. /ž. Q. T./, t. č. dedičia neznámi, žalovaný 4/ ako Y. J. /ž. H. L./, t. č. dedičia neznámi, žalovaný 5/ ako Y. J., t. č. nezvestný, žalovaný 6/ ako Y. J. /ž. H. X./, t. č. dedičia neznámi, žalovaný 7/ ako H. K., rod. J., t. č. nezvestná a žalovaný 8/ ako P. J. nar. XX.XX.XXXX, bytom X., Z. L. XXX. Z listu vlastníctva č. XXXX k. ú. B. X. vyplýva, že ako spoluvlastníci parcely č. XXXX orná pôda o výmere XXXXm² sú vedení: 1/ J. H. /na neznámom mieste, 2/ J. Y. /po H. J./, X/J. Y. /ž. Q. T./, X/J. Y. /ž. H. L./, 5/ J. Y. /nezvestný/, 6/ J. Y. /ž. H. X./, 7/ K. H., rod. J. /nezvestná/, X/J. P. /po H. J./.

Pod bodom 9. je uvedený Slovenský pozemkový fond Bratislava k vlastníkom 1/ až 8/ ako správca nehnuteľností. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že súd prvej inštancie konal s označenými žalovanými 1/ až 8/ ako účastníkmi konania, pričom žalovaných 1/, 3/- 7/ zastupoval Slovenský pozemkový fond Bratislava, ktorý má predmetnú nehnuteľnosť v správe.

9. Slovenský pozemkový fond konajúci za žalovaných 1/, 3/ až 7/ vo svojom písomnom vyjadrení z 31.03.2015 namietal, že žalovaný 6/ má známeho dediča žalovaného 2/, preto v tomto prípade Slovenský pozemkový fond nie je pasívne legitimovaným subjektom, ďalej žiadal, aby žalobkyňa predložila potvrdenie o tom, že žalovaní 1/, 3/ až 7/ sú neznámi a nemajú dedičov. Žalobkyňa následne predložila potvrdenie Obecného úradu X. zo dňa 30.04.2015, z ktorého vyplýva, že žalovaný 3/ Y. J. zomrel dňa XX.XX.XXXX, žalovaný 4/ Y. J. zomrel dňa XX.XX.XXXX a žalovaný 6/ Y. J. zomrel dňa XX.XX.XXXX a ich dedičia nie sú žalobkyni známi. Ohľadne žalovaného 1/ a žalovanej 7/ mala žalobkyňa tú vedomosť, že v období druhej svetovej vojny odišli do Ameriky a ich potencionálni právni nástupcovia nie sú jej známi.

10. Súd prvej inštancie sa námietkami Slovenského pozemkového fondu ohľadne označenie žalovaných dôsledne nezaoberal. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol len toľko, že Slovenský pozemkový fond nepredložil žiadne hodnoverné doklady ohľadne tvrdenej skutočnosti, že žalovaný 6/ má známeho dediča, ktorým má byť žalovaný 2/.

11. Podľa § 34 ods. 3 veta druhá zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov pozemkový fond nakladá s pozemkami, ktorých vlastníkom nie je známy, okrem pozemkov, ktoré sú lesnými pozemkami, ako aj s podielmi spoločnej nehnuteľnosti, ktorých vlastníkom nie je známy.

Podľa § 34 ods. 14 pred bodkočiarkou cit. zákona pozemkový fond za štát a neznámych vlastníkov koná pred súdom vo veciach nehnuteľností uvedených v osobitnom predpise, podielov spoločnej nehnuteľností uvedených v osobitnom predpise a pozemkov, ktorých vlastníkom nie je známy a to vtedy, ak vlastnícke právo štátu a neznámych vlastníkov je sporné.

12. Slovenský pozemkový fond takto koná pred súdom za neznámych vlastníkov priamo zo zákona. V danom prípade však súd prvej inštancie dôsledne neskúmal, či všetci označení žalovaní 1/ a 3/-7/ sú skutočne neznámymi vlastníkmi, a či žalovaný 2/ je právny nástupca po spoluvlastníkovi pod bodom 2/ Y. J. a žalovaný 8/ je právny nástupca po spoluvlastníkovi pod bodom 8/ P. J.. Podľa potvrdenia Obecného úradu X. zo dňa XX.XX.XXXX žalovaný 3/ Y. J. zomrel dňa XX.XX.XXXX, žalovaný 4/ Y. J. zomrel dňa XX.XX.XXXX a žalovaný 6/ Y. J. zomrel dňa XX.XX.XXXX, napriek tomu ich žalobkyňa v žalobe nie celkom presne označila ako strany sporu, keďže išlo už o mŕtvych spoluvlastníkov, možno však akceptovať, že k ich označeniu zároveň uviedla, že majú neznámych dedičov /správne označenie by potom malo byť napr. u žalovaného 3/ : neznámi dedičia po neb. Y. J., zomr. XX.XX.XXXX/. Z listu vlastníctva č. XXXX k. ú. B. X. ďalej vyplýva, že Slovenský pozemkový fond má zastupovať všetkých označených spoluvlastníkov, žalobkyňa však v žalobe tvrdí, že v liste vlastníctva označený pod bodom 2/ Y. J. zomrel a jeho dedičom je žalovaná 2/ H. X. a pod bodom 8/ P. J. zomrel a jeho dedičom je žalovaný 8/ P. J., nar. XX.XX.XXXX. Žalobkyňa nepredložila ani neoznačila listinný dôkaz - dedičské rozhodnutie po právnych predchodcoch žalovaného 2/ a žalovaného 8/ a súd prvej inštancie tento dôkaz nežiadal. Súd prvej inštancie žalovaných 2/ a 8/ vypočul na pojednávaní ako strany sporu, avšak nezisťoval, či sú skutočne len právnymi nástupcami pôvodných spoluvlastníkov /označených v liste vlastníctva pod bod 2/ a 8//.

13. Z uvedeného potom vyplýva, že v žalobe u žalovaných 2/, 3/, 4/, 6/ a 8/ je spochybnené ich označenie ako strán sporu. Ide o nedostatok podmienky konania v označení týchto strán a preto mal súd prvej inštancie najskôr v zmysle § 104 ods. 2 O.s.p., túto vadu odstrániť.

14. Napokon súd prvej inštancie sa dopustil aj ďalšieho pochybenia, keď rozhodol o žalobnom petite / bez toho aby odstránil jeho vadu/, ktorým sa žalobkyňa domáha, že predmetná nehnuteľnosť patrí do dedičstva po neb. P.i, zomrelom XX.XX.XXXX a po neb. Q. I., zomrelej XX.XX.XXXX a takémuto žalobnému petitu aj vyhovel. Takýto výrok rozsudku by bol nevykonateľný, nakoľko sa v ňom neuvádza, aký spoluvlastnícky podiel nehnuteľnosti patrí do dedičstva po neb. P. I. a aký spoluvlastnícky podiel patrí do dedičstva po neb. Q. I., resp. o aké spoluvlastníctvo sa jedná /bezpodielové alebo podielové a v akom podieli/.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. a/, b/ a § 391 ods. 1 CSP.

16. Podľa § 391 ods. 3 CSP v ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať v zmysle hore vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu, t. j. vyzve žalobkyňu na odstránenie väd žaloby ohľadne označenia žalovaných a žalobného petitu. Až potom môže v danom spore vecne rozhodnúť.

17. Podľa § 391 ods. 2 CSP je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

18. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).